

vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget. Der reiste sig en Stemning mod, at Hundene paa Landet skulde betale Skat, og skjøndt det ikke er erkjendt, at der var noget Uretferdigt i denne Bestemmelse, der var truffen, have vi dog af Hensyn til den nye Skat eller Afgift, der paalægges, viist os imødekommende overfor denne Stemning i Thinget, der var fremme, og som vi mente repræsentere en vis Følelse i Befolkningen. Vi have omdannet det saaledes, at der ingen Afgift svares paa Landet af den første Hund, der holdes i en Husstand, saalænge den i Hvide ikke maaler over 20 Tommer; man har sat Maalet op til det Maal, der var bestemt i den Lov, Landstinget vedtog i Fjor. Det er altsaa bestemt, at den første Hund under 20 Tommer er afgiftsfri, men hvis den er større, skal der betales 3 Kr. om Aaret for den. De andre Bestemmelser i den nye Paragraf ere en Følge af Bestemmelsen, medens der ifølge det Lovforslag, som vi vedtog ved 2den Behandling, kun skulde betales 2 Kr. aarlig for en større Hund. Man har ment, at da Hundene bleve større, end der er vedtaget om Hundehold af flere Hunde i Kjøbstæderne, og man har saa i denne Paragraf ordnet Forholdet med Hensyn til Landet. Holdes der i samme Husstand flere Hunde paa Landet, svares der Afgift af dem alle, nemlig 2 Kr. for hver af dem, der ikke ere over 20 Tommer, og 5 Kr. af hver af de større. Jeg skal anbefale denne nye § 5 til Thinget og haaber nu, at der ikke vil komme nogen Diskussion, som sætter større Videnstaber i Bevægelse i Anledning af Hundene. I den nye § 5, den tidligere § 3, er det bestemt, at Boderne, som skulle erlægges, hvis den Vedtægt, som træffes af Sogneraadet, ikke overholdes, ikke skulle tilfalde Politikassen, men de Fattiges Kasse. Det er en Bestemmelse, som er fket af Hensyn til Udtalelser, som faldt her ved 2den Behandling. Vædringsforslaget under Nr. 7 er ganske vist af redaktionel Natur, men følger ikke direkte af det Foregaaende. I § 6 bestemmes, at Hunde, som holdes lænkede eller indelukkede, ere fritagne for Afgift, og man har ment, at disse Hunde skulde ikke tages med ved Afgiftsberegningen, hvor der er flere Hunde. Disse Hunde ere afgiftsfri og kunne ikke medregnes. Det har været Meningen hele Tiden og er kun føiet til, fordi man tænkte, det kunde være nødvendigt; men paa den anden Side er det muligt, at Tilføielsen ikke behøves. Vædringsforslagene under Nr. 8 og 9 ere Redaktionsændringer. Vædringsforslaget under Nr. 10 er kun en sproglig Forandring i det, der staar i § 7. Der

staar nu om Hundene, at de „arrette“ Skade; men man har ment, at det burde ændres til „bolde“ Skade, hvilket er smukkere og mere danskt, og man har derfor sat det ind i Loven i Stedet for. Vædringsforslaget under Nr. 11 slutter sig ligeledes til § 7. Der er ved denne Paragraf bestemt, at i Kjøbenhavn Politidirektøren og udenfor Kjøbenhavn Politimesteren kan paalægge en Hundeeier at lade Hunden dræbe; men for at dette Paalæg skulde have Kraft, maa der bestemmes en vis Straf, hvis Manden ikke efterkommer Paalægget, og en saadan Straf er tilføiet, idet der staar, „under Straf af Bøder indtil 100 Kroner“. Det er en Vædring, som ogsaa den ærede Justitsminister har anset for nødvendig, og som er truffen med hans Samtykke. I samme Paragraf er det foreslaet, at Ordet „gjøende“ udgaar; der staar nemlig „naar Hunde forulempe Folt ved at fare imod dem, eller gjøende at forfølge dem.“ Det er ikke nogen direkte hundevenlig Vædring, skjøndt det kan se saaledes ud. Det Afgjøende maa være, at Hundene forfølge, og enten de gjø eller ikke, er ligegyldigt. Skjøndt det altsaa ser ud, som man vilde undtage de gjøende Hunde, gjør man det i Virkeligheden ikke, de blive lige strafværdige, enten de gjø eller ikke. Om § 9 har der jo været talt en Del her i Thinget flere Gange, og jeg skal derfor ikke indlade mig videre paa den. Jeg vil kun erindre om, at Bestemmelsen er fakultativ, det er ikke obligatorisk for Kommunalbestyrelserne, hvorledes de ville forholde sig lige overfor denne Lovetid. Det følger ogsaa af det Vædringsforslag, som her er tilføiet, at Kommunalbestyrelserne skal have denne Mændighed, naar der ikke gjælder Politivedtægter paa det Sted, hvor Kommunalbestyrelsen raader. Det viser nemlig, at en saadan Bestemmelse som den her omtalte kan træffes i Politivedtægterne, og der er saa meget mindre Grund til at gaa imod den, som den, enten man gaar imod den, eller ei, lige godt kan indføres, hvor man i det Hele taget holder Hunde. Jeg har endnu kun tilbage Vædringsforslaget under Nr. 14, hvis første Del er rent redaktionel. Ifølge Vædringsforslaget skal Ordene: „I Kjøbenhavn i Overensstemmelse med de ifølge Lov af 11te Februar 1863 for offentlige Politifager gjældende Regler“ udgaa. Deraf følger en Medsættelse af Bødernes Beløb, som man i det Hele taget har truffet i Lovforslaget. Den anden Del af Vædringsforslaget er af mere væsentlig Natur, idet der nemlig staar, at Boderne tilfalde paa Landet „de Fattiges Kasse“ med deres halve Beløb. Dette Vædringsforslag træffer navnlig en Tante, der